

Arrest

nr. 84 772 van 17 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 18 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat O. GRAVY en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 27 februari 2011 het Rijk binnen en diende op 28 februari 2011 een asielaanvraag in. Op 22 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Chandorpur te Golapgonj in Sylhet. In 2005 werd u lid van de Bangladesh Nationalist Party (BNP) en nog hetzelfde jaar werd u aangesteld als vice-voorzitter van de Budbari Bazar Union. Op 5 december 2010 kwam u te weten dat mensen van de rivaliserende Awami League (AL) de benaming van een lokale brug wilden veranderen, waarop u tussenkwam. U werd echter aangevallen en verwond. Daarop zocht u bescherming bij verwanten in het nabijgelegen Biyani Bazar. Er werd intussen een klacht tegen u ingediend voor de vechtpartij. Op 2 januari 2011 keerde u toch naar Chandorpur terug omdat hetzelfde probleem zich stelde en de BNP hierover overleg wilde plegen. De groep werd echter aangevallen en u keerde terug naar Biyani Bazar. Uw broer kwam te weten dat de politie u nu ook zocht voor moord op ene Bilal (BNP) en hij raadde u aan om het land te verlaten. Op 21 februari 2011 vertrok u via Turkije per vliegtuig naar België. U vroeg hier asiel op 28 februari 2011.

U legde ter ondersteuning van uw relaas volgende documenten voor: een identiteitskaart, een BNP lidkaart, een brief van de BNP, juridische bundels en hun vertaling en vier foto's.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen:

Vooreerst kan er namelijk geen geloof worden gehecht uw beweerde BNP profiel die aan de basis zou liggen voor uw vervolging. Gezien u verklaart dat u quasi onmiddellijk de post van vice-voorzitter bij de lokale BNP kreeg kan hierover een duidelijke toelichting worden verwacht, waar u evenwel niet in slaagt (zie gehoorverslag CGVS, dd. 16.02.2012, pp. 3, 4, 11). Dat u een opvallend profiel zou hebben gehad is betwifelbaar daar u geen enkele specifieke activiteit spontaan kan uiteenzetten waaruit duidelijk wordt dat u deze functie droeg. U verklaart dat uw hoofdtaak was om de voorzitter te vervangen bij afwezigheid, dat er geen verantwoordelijkheden waren in zijn aanwezigheid. Dit relativeert alvast sterk het gewicht van uw positie. Uw taak zou erin hebben bestaan om partijwerkers te steunen en om meetings te organiseren als prominenten werden ontvangen. Nochtans kan u ternauwernood aangeven hoe u dergelijke organisatie aanpakte. Meermaals gevraagd naar uw werkwijze hervalt u telkens in algemeenheden (namelijk door mensen uit te nodigen en brieven te sturen) en door naar andermans taken te verwijzen (u gaf instructies, schreef zelf geen brieven). In elk geval wijst niets op een eigen input, strategisch noch operationeel en deze bezoeken zouden hoe dan ook over de ganse periode amper een handvol keer zijn voorgevallen. Gevraagd naar de samenstelling van uw bestuurscomité kan u slechts met veel moeite enkele titels benoemen, waarvan een opvallend groot aantal assistenten. Gevraagd naar uw verwezenlijkingen, ijverde u voor de herstelling van straten en de bouw van een brug. Voor wat de straat betreft gaat het echter slechts om het doorsluizen van openbare fondsen; met betrekking tot de brug betreft het een schenking van familiegronden, waarbij met andere woorden minstens uw moeder en uw broers (eventueel zussen) van het gezin eveneens een aandeel in houden. Kortom, u heeft op geen enkele wijze kunnen overtuigen dat u zaken verwezenlijkte die van u een te duchten BNP figuur zouden hebben gemaakt. Gevraagd naar wat u kan zeggen over het officiële programma of de ideologie van de BNP, blijft u opnieuw steken bij algemeenheden als het helpen van arme mensen, het onderwijssysteem verbeteren en het land ontwikkelen. Verder vergist u zich over de correcte naam van de BNP (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier); meer nog, u lijkt zich van organisatie te vergissen. Immers, zowel de lidkaart als de brief die u neerlegt vermelden en lidmaatschap van Jubodal (de jeugdbeweging van de BNP), die u geen enkele keer ook maar vernoemt. Er kan hierdoor ernstig worden getwijfeld aan de echtheid van uw relaas en/of deze documenten. In dit verband dient alvast te worden gewezen op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat er in Bangladesh veel vervalste documenten circuleren, hetgeen ook hier het geval lijkt te zijn. Samengenomen leiden deze ongerijmdheden daarom tot de conclusie dat uw beweerde engagement niet aannemelijk is. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering dat de valse gerechtszaken een gevolg zouden zijn van uw politieke activiteiten.

Dat het bestaan van deze valse zaken niet aannemelijk is blijkt bijkomend uit het feit dat u ze door elkaar haalt. U stelt dat de eerste zaak dd. 5.12.2010 om een gevecht ging en dat u vrij gauw terugkon naar het dorp daar dit geen zware beschuldiging was (p. 10). De tweede klacht dd. 2.1.2011 zou een moord op een BNP lid betreffen. Uit de documenten die u neerlegt blijkt echter dat zij allemaal de moordzaak naar aanleiding van een gebeurtenis op 5.12.2010 betreffen. Met andere woorden er zijn slechts aanwijzingen voor één zaak, waarna u nog quasi 3 maanden in Bangladesh bleef. Het is bovendien opmerkelijk dat u wel meende dat de klager een AL aanhanger was en het slachtoffer een BNP lid, maar niet kon aanhalen dat de eerste de vader is van de tweede (zoals aangegeven op

de gerechtsdocumenten). Dit behoort tot de basisgegevens van de zaak, naast een correcte benaming van de betrokkenen. Toch kon u ook de namen van de klager (met name J.A.) en de volledige naam van het slachtoffer, B.A., niet benoemen. Andere concrete informatie heeft u evenmin kunnen aanreiken. Zo bent u zich er niet blijkbaar van bewust dat u een order sheet heeft neergelegd (p. 6). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat een order sheet het belangrijkste document is in een zaak omdat het toelaat om af te leiden hoe het onderzoek en/of het proces (zijn) verlopen. Dit document dateert echter al van 12.07.2011 en kan bijgevolg geen volledig beeld geven van de actuele situatie. Daarbij kan niettemin worden gewezen op de zeer matige kwaliteit van de vertaling naar het Engels. De zinnen zijn vaak onsamenhangend, bevatten spelfouten en zijn grammaticaal zwak. Dat het hier om authentieke geattesteerde vertalingen gaat kan bijgevolg in twijfel worden getrokken. Daarenboven werpen zij zo een schaduw op de geloofwaardigheid van de andere documenten.

Daarnaast wijst het CGVS er op dat u in de loop van het gehoor uw relaas lijkt bij te sturen. Zo gebeurt het meermaals dat u uw verhaal afzwakt bij het doorvragen naar uw oorspronkelijk sterke verklaringen. Aanvankelijk verklaart u bijvoorbeeld dat u de politie contacteerde; daarna was het in feite iemand anders (p. 6). Hetzelfde gebeurde inzake uw relaas met betrekking tot de brug: de AL zouden de naam en de brug willen vernietigen; daarna blijkt het enkel om de naam te gaan (p. 8). Bijkomend vertonen uw verklaringen inzake uw verblijf tegenstrijdigheden. In het begin van het gehoor bevestigt u dat u rechtstreeks uit uw dorp naar het buitenland vertrok en tot op dat moment ook in de elektrozaak van uw broer meehielp; later wijzigt u dit en stelt u nog twee maanden te zijn ondergedoken (pp. 2; 5). Dat u de vraag niet begreep volstaat hiervoor niet als uitleg; de vraag werd immers drie maal gesteld en bovendien werd u er in het begin van het interview op gewezen dat u onmiddellijk elke onduidelijkheid diende te signaleren. Over het algemeen genomen kan worden besloten dat uw antwoorden kort, vaag en ontwijkend zijn. Bij het herformuleren van vragen teneinde de omstandigheden beter te kaderen, blijft u algemeenheden herhalen. Dit alles breekt verder de consistentie en geloofwaardigheid van uw vluchtverhaal af.

Tenslotte kan het CGVS bedenkingen formuleren inzake het door u neergelegde identiteitsdocument. Om te beginnen is de algehele indruk van het document weinig overtuigend: de kleuren en printkwaliteit van de letters, de achtergrond, en de logo's zijn ongelijkmatig en vlekkelig. Daarenboven zijn de foto en handtekening dermate donker dat ze onherkenbaar zijn. Zoals hierboven reeds werd aangehaald, circuleren er in Bangladesh zeer veel vervalste documenten. Het lijkt er dan ook op dat het opnieuw om een gefabriceerde kleurenprint gaat. Bijgevolg ontstaat hierdoor de indruk dat u uw ware identiteit achterhoudt. In elk geval kan het CGVS hierdoor op geen enkele manier met zekerheid vaststellen dat documenten en attesten wel degelijk uzelf betreffen.

U heeft uw asielaas dus niet aannemelijk kunnen maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw relaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet

louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept in dat hij *“de argumentatie aangevoerd door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betwist en van mening is dat die klaarblijkelijk artikels 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen evenals artikel I van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen heeft geschonden”* en *“Dat hij ook een schending van artikels 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals de kennelijke beoordelingsfout inroept”*.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. Verzoeker verklaart Bangladesh te zijn ontvlucht omdat hij er werd gevisieerd omwille van zijn politieke activiteiten voor de BNP. Toen leden van de rivaliserende partij AL de benaming van een brug wilden veranderen, kwam hij tussen, waarop hij werd aangevallen en verwond. Naderhand werd hij bovendien aangeklaagd en gerechtelijk vervolgd wegens betrokkenheid bij een vechtpartij en wegens moord.

3.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legde een identiteitskaart neer doch uit de bestreden beslissing blijkt dat deze niet voorkomt als een authentiek stuk maar als een gefabriceerde kleurenkopie. Verzoeker voert aan *“dat deze beoordeling van de tegenpartij niet tenminste gegrond is”*, argumenteert dat hij *“verschillende bijkomende documenten afgegeven heeft die in zijn bezitting zijn, onder ander zijn rijbewijs en een afschrift van zijn identiteitskaart die het mogelijk maken zijn identiteit en zijn geboortedatum te bevestigen”* en besluit *“Dat de identiteit en de nationaliteit van mijn verzoeker dus daardoor niet door de tegenpartij betwist mogen worden”*. Ter terechtzitting toont verwerende partij de ingehouden kleurenkopie van de identiteitskaart van verzoeker waarvan de vervalsingen, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld, manifest en op het eerste zicht merkbaar zijn. Verzoeker die hiermee geconfronteerd wordt, blijft volhouden dat het een authentieke identiteitskaart betreft, wat zijn geloofwaardigheid fundamenteel aantast. Ook aan het ter terechtzitting getoonde rijbewijs kan geen geloof worden gehecht omdat verzoeker beweert dat hij enkel een gewoon privérijbewijs heeft behaald, terwijl het rijbewijs is uitgegeven voor professionele bestuurders en verzoeker dit niet kan toelichten. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker manifest valse identiteitsdocumenten neerlegt.

3.3.1. Verzoeker voert voorts aan dat hij ter adstructie van zijn asielaanvraag *“zijn lidkaart van de BNP, een brief van de BiP evenals juridische dossiers en hun vertaling neergelegd heeft”* en gaat geheel voorbij aan de bevindingen van de commissaris-generaal inzake deze documenten. Uit de bestreden beslissing

blijkt dat de inhoud van de neergelegde documenten inzake verschillende essentiële elementen, zoals de politieke partij waarvan verzoeker lid was en de feiten waarvoor hij zou worden vervolgd, in strijd is met verzoekers verklaringen dienaangaande. Bovendien wist verzoeker zelf niet welke gerechtelijke documenten hij precies neerlegde, dateert de door verzoeker neergelegde *order sheet* al van 12 juli 2011 zodat het bijgevolg geen beeld geeft van de actuele situatie; en is de vertaling van het document van ondermaatse kwaliteit (onsamenhangende zinnen, spelfouten en zwakke grammatica), waardoor kan betwijfeld worden dat het hier authentieke geattesteerde documenten betreffen. Verzoeker gebruikt aldus documenten met vormelijke en inhoudelijke gebreken, wat niet los kan worden gezien van de algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat valse documenten eenvoudig te kopen zijn in Bangladesh en de valse documenten dermate talrijk in omloop zijn dat ze zelfs het economische leven aantasten. Deze vaststellingen worden door verzoeker niet betwist, vinden grondslag in het administratief dossier, en blijven dan ook onverminderd overeind.

3.4. Verzoekers verklaringen kunnen het asielrelaas evenmin adstrueren. Waar de commissaris-generaal stelt dat verzoekers engagement voor de BNP beperkt was, meent verzoeker dat dit *“een verkeerde schatting van de werkelijke situatie is”* maar komt niet verder dan het louter bevestigen van zijn asielmotieven en het herhalen van zijn (vage) verklaringen of van één van de tegenstrijdige versies van zijn asielrelaas. Voorts wordt niet ontkend dat verzoeker beweerde *“Dat hij heel duidelijk gemaakt heeft dat de BNP als doel had de armen te helpen, het schoolsysteem te verbeteren en het land verder te ontwikkelen”*. Dergelijk algemeen sociaal standpunt kan bezwaarlijk een politieke belangstelling aantonen wanneer verzoeker onbekend is met de standpunten en ideologie van de BNP, niet wist wat de benaming voluit van de BNP was en evenmin zijn eigen concrete activiteiten, taken en werkwijze op overtuigende wijze kon toelichten. Integendeel van een persoon met een hogere partijfunctie en een jarenlang politiek engagement kan minstens specifieke politieke taal worden verwacht en duidelijke partijlijnen. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers problemen die uit de vermeende politieke activiteiten voortvloeien. Verzoeker biedt derhalve geen aannemelijke verklaring voor de vastgestelde incoherenties en onwetendheden, die grondslag vinden in het administratief dossier en dan ook onverminderd overeind blijven. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Dit geldt te meer nu verzoeker verklaart beschuldigd te zijn van moord en hij aldus niet kan volstaan met de loutere melding dat hij onschuldig is, te meer nu hij geen politieke beschuldiging kan aannemelijk maken. De commissaris-generaal stelt terecht vast dat verzoeker er niet in slaagde deze valse zaken coherent toe te lichten en hij de vervolging door elkaar haalde. Daarnaast wijst de bestreden beslissing er terecht op dat verzoeker in de loop van zijn gehoor zijn relaas meermaals lijkt bij te sturen en legde hij tegenstrijdige verklaringen af over zijn verblijfplaats. Aldus dient de Raad vast te stellen, na een grondig heronderzoek van de stukken toegevoegd aan het administratief dossier, dat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag besloten heeft. Verzoekers verklaringen met betrekking tot alle essentiële elementen die de kern raken van het asielrelaas kunnen niet overtuigen en de documenten die hij neerlegde ter adstructie van zijn asielrelaas komen om verschillende redenen klaarblijkelijk frauduleus voor.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift roept verzoeker weliswaar de schending in van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet doch vraagt enkel *“de erkenning als vluchteling”* maar geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK